

[Ministeren for offentlige arbejder.]

levnedsmiddeloven og tager forhåbentlig senere i dag stilling til Store Bælt og Saltholm, og jeg havde måske snarere regnet med, at den karakteristisk ville blive anvendt i forbindelse med lovgivning af den art fremfor i forbindelse med en udvidelse af postgirokontorets virksomhed. Men naturligvis, hvis man har lyst til at bruge den slags drastiske begreber uden nogen som helst frygt for at devaluere det danske sprog, så står det hr. Lennart Larson frit for.

Hr. Juul-Madsen gav en længere begrundelse for sit synspunkt, at der nu kunne overføres milliardbeløb til denne udvidelse af postgirokontorets virksomhed. Vi er jo klar over begge to, at det forudsætter, at overmåde mange statsansatte switcher over med de midler, de i dag har stående i andre pengeinstitutter, til postgirokontoret. Det tror jeg ikke vil være tilfældet, og jeg har egentlig hørt mange give udtryk for, at det vil være tilfældet, at et meget, meget stort antal med meget store beløb meget hurtigt vil overføre midler til postgirokontoret. Kendsgerningen er jo, at også mange statsligt ansattes betalingsformidlingsvaner ligger i ganske faste rammer; der er en betydelig konservatisme på dette område, som vel nok vil vise sig at give tilstrækkelig træghed til, at det ikke er de store milliardbeløb, der bliver skiftet over fra den ene dag til den anden. Uanset hvilken opfattelse man måtte have af dette lovforslag, tror jeg såmænd ikke, der blandt ordførerne er så stor uenighed om denne vurdering.

Hr. Lennart Larson kom med en række bemærkninger af historisk interesse, hvormed jeg mener, at temmelig megen tid blev brugt på forhistorien omkring dette lovforslag. Jeg går vist ikke hr. Lennart Larson for nær ved at sige, at også relativt mange betragtninger blev gentaget fra hr. Lennart Larsons udsagn ved førstebehandlingen. Jeg har svaret herpå ved førstebehandlingen, og det tjener vel ikke noget formål på indeværende tidspunkt at uddybe dette.

Til gengæld var der mange interessante betragtninger i hr. Gudmes indlæg. Først en række betragtninger om, hvorfor det radikale venstre ikke kunne medvirke. Nu er ordet „medvirke“ her i folketinget jo tveetydigt. Så vidt jeg forstår, kan det betyde, at man stemmer nej, men det kan også

betyde, at man undlader at stemme. Jeg skal ikke presse hr. Gudme yderligere for en stillingtagen omkring denne — formentlig af hr. Gudme bevidst tilstræbte — tvetydighed. Det gør vel ikke noget, at man får yderligere nogle timer til at overveje, hvorledes man nu skal stemme vedrørende dette forslag.

Jeg skal ikke fortsætte diskussionen fra førstebehandlingen af, hvor på stigen vi er i denne udvikling. Jeg synes dog nok, det er positivt at tilkendegive, at ved den fremgangsmåde, som her er valgt — man kunne også have anvendt en ændret administrativ praksis, hvilket egentlig ikke er blevet anfægtet — har man også sagt, at skal aktivitetsområdet udvides både i henseende til beløb og i henseende til personkreds, så vil det foregå ved lovforslag her i folketinget. Jeg synes egentlig, at disse synspunkter burde kunne berolige hr. Gudme i meget, meget stort omfang og måske medvirke på en frugtbar måde, når han og hans parti skal tage stilling ved tredjebehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om anlæg af lufthavn på Saltholm.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 150) findes i tidenden sp. 2985, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 2305).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om anlæg af en bro over Store Bælt.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 149) findes i tidenden sp. 2985, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 2305).